

Печенѣзи-ти (Печенѣжскы-ты разбойническы дружины) и нападатъ на Россіане-ты.“

„Като заминѣтъ това мѣсто Россіане-ти, пристануватъ на островъ Св. Григорія, на който подъ весма высокій дѣбъ приносятъ въ жрътвѣ живы птици. Втикатъ около въ земѣ-тѣ стрѣлы, друзи оставятъ хлѣбъ, мясо, или кой какво пма, спорядъ обыкновение-то. Послѣ врялятъ жребій за птици-ты, трѣбва ли да ги заколятъ и изядѣтъ, или живы да ги пустиѣтъ. Пѣтъ-тъ отъ тоя островъ до самѣ-тѣ рѣкѣ Селинѣ за Руссы-ты е безопасенъ отъ Печенѣгы-ты.“

„Отъ тука (отъ острова Св. Григорія) плуватъ нататакъ въ продлженіе четыре дена; като достигѣтъ най послѣ Лимана, или устіе-то на рѣкѣ-тѣ (не казва коѣ), гдѣ-то ся вижда островъ-тъ Св. Евпрія, на тоя островъ почиватъ два, три дена, и приготвятъ за корабы-ты си всичко-то нужио за да продлжяватъ пѣтя, както: платна, диреци, лопаты. Устіе-то на тѣхъ рѣкѣ е лиманъ, който ся продлжява до открыто-то море, гдѣ-то ся види островъ-тъ Св. Евпрія.“

Подъ имя-то лиманъ (*λίμνη*) Константинъ подразумѣва тука длго и широко устіе на рѣкѣ, което не приличя нито на море, нито на рѣкѣ, зачто течение-то му ся не познава, а повече приличя на заливъ. Въ такывы лиманы, както знаемъ, прѣди да достигѣтъ море-то, влизятъ Днѣпръ, Ингуль и Бугъ, и още двѣ рѣкы между послѣднѣ-тѣ и Днѣстра, и най послѣ, Днѣстръ.

И така отъ думы-ты Константиновы ся види, че Россіане-ти влизали въ Днѣпровскы лиманъ, и послѣ прѣминовали край устія-та на другы-ты лиманы; за морскы имъ пристанувачія той опредѣлява островы-ты, които ся находятъ на пѣтя имъ, или лиманы-ты, които ся находятъ на рѣдъ по дѣсиѣ-тѣ странѣ, или рѣкы-ты, които ся вливатъ въ тѣхъ лиманы. Какъ ся е наричала тая рѣка, при устіе-то или при лимана на коѣ-то ся е видялъ островъ-тъ Св. Евпрія, не ся знае. Обаче ако той е былъ въ лимана на Днѣстръ и Бугъ, то Константинъ е щалъ да пѣ каже имя-то, което вече е было нему извѣстно. И така подъ безимянѣ-тѣ тѣхъ рѣкѣ